

U kompletnoj Europi vrhunski sport poprima sve važniju ulogu. Pogledajte im infrastrukturu, novac koji se vrti u klubovima, broj gledatelja na utakmicama...

Igor Biščan veliki je pogodak Srećka Juričića

Nije vam jesenas bilo lako odabrati nasljednika Matjaža Keke? Stanje je ionako bilo teško, a promašaj s trenerom još bi vas niže gurnuo?

- Svi znamo što je Matjaž Kek napravio s Rijekom i bio sam svjestan da ćemo teško pronaći trenera koji će biti u stanju nastaviti s tako dobrim rezultatima. Na sreću, Srećko Juričić je u toj situaciji pokazao koliko poznaje nogomet. Došao mi je i rekao da baš u Igoru Biščanu vidi najboljeg trenera koji nam eventualno može biti dostupan. Kada smo se našli s Igorom, već deset minuta kasnije namignuo sam Srećku jer mi je bilo jasno da je Biščan doista taj. Nisam sumnjao u Juričićev stručni odabir, a način na koji je Biščan govorio o nogometu i svojoj viziji bio je točno ono što nam je trebalo.

Biščan je brzo pokrenuo momčad, a pokazao je da nema problema dati prostor mladim igračima što kod Keke nije bio slučaj?

- Biščan je prije svega veliki profesionalac, a očito i trener koji odlično osjeća nogomet. Njega ne zanima ima li igrač 18 ili 38 godina, nego samo može li ispuniti njegove zadatke ili ne. Tako se ponaša prema svim igračima, a oni očito osjećaju da je to tako i maksimalno ga respektiraju i poštuju. Nije mu bilo lako

kada je došao i shvatio da je dio navijača protiv njega. No, on nije dopustio da to na bilo koji način utječe na njegov rad, sačuvao je mirnoću, posvetio se samo terenu i to mu se na koncu sve vratilo na pravi način. Samo trener s jakim karakterom, ali i velikim znanjem može sačuvati takvu mirnoću u teškim trenucima.

Biščan je vaš dugoročniji projekt, baš kao što je bio i Kek?

- Mi samo na takav način i znamo raditi.

Igor zna da je klub iz njega i da ima apsolutnu slobodu slagati momčad po svom odabiru. Naravno da je imao i lošijih trenuta, bilo je i utakmica u kojima bi nas jako iznenadilo postavom koju je izveo, ali znao je da mu to nitko neće uzeti pod loše. Kek je imao punu slobodu, ima je i imat će je Biščan dok god vodi Rijeku, jer sve drugo značilo bi ograničavanje trenerskog rada, a to mi ne pada na pamet, jer to bi bilo i loše za klub. Naravno, ne dvojim da će Biščan i njegov stožer uvijek dati sve od sebe, jer i on drugačije ne zna raditi. I zato se sjajno uklopilo u naš klub.

Posebno veseli taj prostor koji je dao mladim igračima?

- Dugo smo živjeli pod pritiskom kritika za navodnog slabog rada našeg pogona. Međutim, dio tih kritika bio je preuveličan. Zaboravljate da smo prije sedam godina ušli u klub i da je u tom trenutku u pogonu bilo 98 dječaka. Trebalo je to postaviti na noge, a i tek smo prije tri godine dobili i normalne uvjete za rad. Sada se polako vidi da se nešto ipak radilo i da se dobro radilo.

još važnije. Nisu vani klubovi bili ti koji su stvarali platformu za financiranje, nego je država to napravila direktno ili indirektno.

Kako ste zadovoljni kvalitetom HNL-a?

- Prva HNL nastavlja rasti, iako su klubovi suočeni s tolikim problemima zbog manjka financija. Međutim, Dinamo, Rijeka, Hajduk i Osijek imaju odličnu pratnju u Lokomotivi, Gorici koja radi odličan posao, a Slaven Belupo je uvijek momčad koja svakome može naštetiti. Osobno sam očekivao više od Istre, jer iza nje stoji jedan Alaves. No, doći će Istra na svoje čim se Španjolci po-

slože, ali vjerujem da su se i oni uvjerali da su se u Hrvatskoj klubovi u danim okolnostima stvarno rade dobar posao. Dinamo je, doduše, svijet za sebe, jer ima tri puta veći budžet od prvog pratitelja, ali mi smo i takav Dinamo pobijedili u finalu Kupa.

Infrastruktura je i dalje veliki problem?

- HNS je uložio novac u terene i to je odmah donijelo veliki iskorak. U Puli sam uživao na tribinama gledajući dekor oko sebe. I to je ono što nam treba, nekoliko malih stadiona koji će biti dobro popunjeni, jer nogomet bez gledatelja nije nogomet.

Čuli smo da vas je sudac Batinić oduševio sudjenjem, iako je pogriješio dosviravši 11-erac za Dinamo?

- Oduševio me njegov kriterije koji je po svim parametrima bio vrhunski. Dopustio je igračima prvu mušku igru, ne svirajući svaki malo jači kontakt, što kod nas suci često rade. I vidjelo se da i sami igrači to respektiraju pa na tako žestokoj i dobroj utakmici s velikim ulogom nismo vidjeli niti jedan nespportski start. A kad na sljedećem finalu Kupa budemo imali VAR, tada će pogreške kao kod tog 11-eraca, pripadati prošlosti.

Ostalim klubovima gradovi plaćaju veliki dio održavanja troškova stadiona ili omladinske škole. Mi to plaćamo sami, mi sami plaćamo struju, vodu, ljude koji održavaju klupske prostorije i terene...

DALMACIJA U MOM OKU

Piše: IVO MIKULIČIN

Lukša je 'na svoju ruku'!?

“Čudni ljudi žive tu, sve što vole razapnu.” Spomenuti stihovi Petra Graše zvone nam u glavi poslije medijskih napada na prijateljski zagrljaj Zlatka Dalića i novog dopredsjednika Hajduka, dubrovačkoga gospodara Lukše Jakobišića. Pada nam na pamet i Gibonijeva reakcija poslije dramatične utakmice Hrvatska - Rusija, kad je drugi splitski glazbeni velikan kazao “Puno se može naučiti od ljudi poput Zlatka Dalića.”

U malom mozaiku različitih (i ozbiljnih) izjava o novom dopredsjedniku Uprave Hajduka Jakobišiću (ili prvom suradniku Marina Brbića) lako je uočiti “zajednički nazivnik” ili suglasje oko toga da je riječ o provjerenom i sposobnom sportskom djelatniku.

- Mene Lukšin dolazak u Hajduk automatski asocira na davni prelazak Mirka Novosela iz košarke u Maksimir. Bit će dobro, ako i rezultati Bijelih budu imali sličnu putanju kao onomad Dinamo, pardon Croatia. Kad su se Modri s praktički 11 hrvatskih nogometaša hrabro i uspješno nosili u europskoj Ligi prvaka - reagirao je Ivan Soža, bivši direktor VK Solaris i aktualni predsjednik Županijske gospodarske komore u Šibeniku, te osvjedočeni prijatelj Hajduka, čovjek koji je upoznao Jakobišića i kao uspješnog dubrovačkog poduzetnika.

Dubok trag

Novi dopredsjednik Hajduka je, nema sumnje, ostavio dubok trag u Vaterspolskom klubu Jug, koji je za njegove “vladavine” uspio, među inim, u samo jednoj sezoni osvojiti čak pet trofeja.

- Nema nikakve dvojbe o Lukšinim sposobnostima kao sportskog funkcionara. Uvijek se znao na sve moguće i “nemoguće” načine boriti za svoj klub. Ako nam je dopušteno staviti neku primjedbu, možemo tek primijetiti da je riječ o čovjeku, koji je, kako Dalmatinci kažu, malo “na svoju ruku” - unisoni je stav čelnih ljudi Hrvatskog vaterpolskog saveza.

Spomenutom izjavom asociirali su nas na neprežaljenog barda dalmatinske i hrvatske pjesme Olivera Dragojevića, koji nam je poslije davnog koncerta u Londonu, posvećenog djeci poginulih hrvatskih branitelja, u ugodnoj čakuli kazivao:

- Ne znam nikoga tko je posebno uspješan, a da nije “na svoju ruku”!?

Jakobišićevo “ustoličenje” u Poljudu gotovo se poklopilo s ostavkom Brune Marića u Hrvatskom nogometnom savezu. Marićev potez su mnogi ocijenili “velikom činom” u nastojanjima da Split bude domaćin kvalifikacijske nogometne utakmice Hrvatska - Mađarska. Ne bez razloga. Odlazak Marića bio je jedan od uvjeta Hajduka za povratak Vatretnih u grad podno Marijana.

Nije li kvalifikacija “veliki čin”, ipak, pretjerana s obzirom da u uvjetima, koje je prema HNS-u potencirao Hajduk, ima puno važnijih stvari od Marićeve abdikacije!? Arbitra koji je imao nekoliko zaista neshvatljivih grešaka na štetu Bijelih. Poput, blago rečeno, spornog kaznenog udarca u korist go-

stiju u 93. minuti prvoligaške utakmice Hajduk - Dinamo, kad se činilo da ni Modri nisu baš oduševljeni tom odlukom. Iz jednostavnog razloga što im u natjecateljskom smislu taj sudački potez nije značio previše.

Nogometni se Split daruvarskom arbitru osvetio na zaista drastičan način. Najprije grubim i združenim navijačkim tjelesnim napadom, a sad i (ne) posrednim eliminiranjem s važne sudačke funkcije, HNS-ova instruktora za VAR. Tako je “slučaj Marić” završio ad acta.

VAR pred vratima

Za ozdravljenje (i napredak) hrvatskog nogometa puno važniji od eliminacije Brune Marića ili (dalmatinskog zeta) Damira Vrbanovića su, nema sumnje, neki drugi, jamačno konstruktivni zahtjevi Poljuda. Poput vraćanja Udruženja prvoligaša ili “prvoligaškog nogometnog samoupravljanja”, koje je ukinuto u doba najvećih sukoba na relaciji nogometnog sjevera i juga.

Itekako ima smisla i splitski prijedlog (ili uvjet) da se do kraja godine izradi strategija razvoja hrvatskog nogometa.

Suprotno tome, dvojbena je Hajdukov uvjet oko “ustoličenja” profesionalnog povjerenika za suđenje na rok od tri godine. Kad je poslije lanijske finalne utakmice Hrvatskog kupa Dinamo - Hajduk (1:0) aktualni predsjednik sudačke organizacije Ante Kulušić kazao da “Spličani ne bi bili u toj utakmici drastično oštećeni da je kojim slučajem postojao VAR, te kako će ga HNS uvesti u roku od najmanje dvije sezone”, izjava je dočekana s podsmijehom.

Za ozdravljenje hrvatskog nogometa puno važniji od eliminacije Brune Marića su neki drugi, jamačno konstruktivni zahtjevi Poljuda

No, VAR je tu pred vratima. Uz nemalu potporu UEFA-e. Zbog toga i činjenice da se Hajduk nije imao razloga ovog proljeća žaliti na suđenje, spomenuti splitski zahtjev (uvjet) nije baš pogodno metu. O potrebi VAR-a je neposredno poslije utakmice Vараždin - Šibenik na (ne)izravan način progovorio i kontrolor utakmice Domagoj Vučkov.

Protežiranje

- S moje udaljenosti od pedesetak metara meni se suđenje Frana Jovića učinilo korektnim, no da je kojim slučajem korišten VAR, bili bismo do kraja sigurni u valjanost sudačkih procjena - kazivao je još vruć od utakmice Vučkov, novi voditelj HNS-ove edukacije za VAR.

Ako ima malih dvojbi oko toga što bi VAR utvrdio na varaždinskom travnjaku, onda nema nikakve dvojbe da jedan crveni i osam žutih kartona podijeljenih Šibenčanima, dosuđeni kazneni udarci i jedna (ne) sporna situacija u varaždinskom šesnaestercu predstavljaju sve, osim argumenta proljetnoj varaždinskoj kampanji “da HNS i suci protežiraju Šibenik”.